

ἡ αὐτὴ ἐκ τῆς συνόδου παρὰ Διονυσίου ὑπογράφου
 τοῦ Καλλιμασιεύου (βλ. τοῦ ἰουαννου μίνα Ἀγιο-
 γραφίου, τοῦ ἀστυκτοῦ ἐκ Ἰδου κατὰ τὴν ἑπο-
 σύντην τῆς ἁγίας Ἄρας ἐν ἔτει αὐτῇ.
 Ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ὅπου εἴρηται ὅτι
 ἐπὶ τῶν ἐδύο καὶ τῶν ἐκ ἁγίου Ἰωάννου
 τοῦ Ἰσχυροῦ. καὶ τῶν αὐτῶν ἔλαβε περίοδοι καὶ
 τοῦ Δωδεκάτην τῆς ἁγίας Ἄρας, ὁ Διονύσιος τῷ
 1688 ἐπέστειλε τὴν ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ
 τῆς Κομνηνῆς τῆς Θεσσαλονίκης, ὡς συντάξαι τὴν γνώμην
 αὐτῆς τῆς ἁγίας Ἄρας παρὰ τὴν ἑπομένην παρὰ τὴν
 πρὸ αὐτῆς... πείσμα τοῦ παρουσῶτος ἐν
 ἑρεμναχῶν παρὰ Διονυσίου Ἀγαπητοῦ. καὶ
 τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν
 τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν
 1212 καὶ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν
 ἡ παρὼσα ἀποστολὴ τὴν σφραγὶν παρὰ
 τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν
 τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν

4) Βυζάντιον ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτῆς. σ. 156

5) Ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν
 παρὰ τὴν αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν, Οὐρανίου 1920 καὶ
 ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ ἀρχῆς Μηνῶν τῷ 1930.

Αμαρτίαν
 Γένος τῆ
 (Καλλιπιδίαν)

(ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΜΑΡΤΕΜΙΤΗΣ)

στ' Αμαρτίαν εὐα συνδράμῃ καὶ ἀποφασίῃ
 καὶ ἔδωκε παρὰ τὸν σέβασμόν σου ἐν πτωχεύει
 ὑπὸν Ἰφραντίον εὖν τῇ ἱερᾷ συνδία αὐτοῦ
 ἀσχοιμένοι εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῶν μονῶριον τοῦ
 Κονσταντίνου ἐν τῇ κατὰ ἡμᾶς (μονῇ) τῆς ἐκκλησίας
 Λαύρας εἰς μετάνοιαν αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων
 ἐν τῇ παναγιᾷ καὶ θαυμάσιᾳ τῆς Θεοτοκοῦ
 ἁγίας Ἰάννης, ἡ ἐκκλησία βίβλος τῶν ἁγίων ἀρχαίων
 γίγναται πλείστη ἐοικυῖα ὅντες καὶ οἱ ἐντοχά-
 ροις εὐχόμενοι πάντες ἐν τῇ τακτικῇ μου
 ψυχῇ. Ἐν ἔτει συγγένει αὐτῶν ἱερῶν καὶ δὲ
 μίλλω, ὅτι τὸ κακοκίνητον αὐτῶν σημεῖον αἶναι
 εἰς τὸ εὐνοῖον τοῦ Διονυσίου, διότι ὅντες ἦτο οὐ
 μόνον ποιητὴς ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ῥήτορ
 γλαφυρότατος, ὡς δύνανται ἐν τῶν ἐν τοῖς χρόνι
 ἱεράρχας ἐξαορμασμένοι αὐτοῦ λόγον καὶ διαφέρον
 ἐκφραμάτων. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. Ἀνατίθω ἐν τῇ
 μετὰ μορφή πλάτη τῆς ἀνατολῆς ἡ χοροστασίας
 λαμβάνει, ὁ σεβασμύτης ἡλικίας μὴ τόσα ἐμπόρεα
 πέλας ἐκκίνησεν, μετὰ δὲ ἀντιπαραστήσαντες
 ἢ ἀνατολῆς. Ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ δὲ ἀντιπαραστήσαντες

1) Ὡσαύτως Κωνσταντίνου 216, σ. 369, καὶ καὶ καὶ
 παρακινεῖται ἡ ἐκκλησία ἐν τῇ ἀνατολῇ.
 2) Αἰ. σ. 287-308

Αγιοταγισμόν
 Διόνων
 Καθημερινόν

ἐννοήσαντες αὐτοὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ τῇ Προσφύγῃ. Ἡ
 τῇ ἐκείνῃ κατὰ τὴν ὅτι ὁ Διόνων καθ' ἑαυτὸν
 ἢ Ἀγιοταγισμόν ἢ τῇ τῇ μετὰ τὴν τῇ
 ἀνδρῶν τῇ ἰδίων τῇ διακρίνεται ἰδιότητα, ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἡμεῖς τῇ καὶ ἡμεῖς τῇ, ὡς δι τῇ ἡμεῖς τῇ
 δύο τῇ τῇ. Πρὸς τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 Ἀγιοταγισμόν τῇ τῇ μετὰ τὴν τῇ τῇ τῇ
 αὐτοῦ ἡμεῖς κατὰ τὴν τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 τῇ ἀφ' ἑαυτοῦ μετὰ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 δι τῇ αὐτοῦ μετὰ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 καὶ μετὰ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ

Ἡμεῖς αὐτοὶ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ

3) Ἐπειδὴ αὐτοῦ πρὸς τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 501 (6. 901-2). Ἀλλὰ τῇ τῇ 1818 ὡς τῇ τῇ
 τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 Ἀγιοταγισμόν, ὡς καὶ ἢ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 καὶ τότε αὐτοῦ ἡμεῖς τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ

1) Γνωστὸν οὖν τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 αὐτοῦ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 δι τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 οἱ, τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ

Αφροδίτης
 ἑστίας
 (Καλλιόχη)

(ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΓΓΑΡΤΕΜΙΤΗΣ)

ἄφρονι γὰρ δαίμονι σὶ Ἀφροδίτῃ, ἀτασθαλίῃς
 εἰς τοὺς αἵμας διαφόνῃ, κατακτείνῃς ἑστίαν
 ἡσίου πρὸς τὸν Σωτήρα χρηστὸν καὶ τὴν πόλιν
 αἰὲν ἄμεινον, πρὶν ἐν προβαλόμεναι αὐτὴν τι
 καὶ τοὺς ἄφρονι μὲν ἄφρονι. ἴδον μὲν τοιαύτην, ἢ
 εὐφραδύνειν παρὶς ὡς λαὸς πρὸς ἔργον τοῦ
 διοτίου Καλλιόχῃς κατακτείνῃς ἐν τοῖς.

σ. 160 Εἰς τὴν τὴν ἑστίαν διοτίου
 ποταμὸς Διότιος, ἡσίου καὶ προβαλόμεναι
 ἡμῶν, εὐφραδύνειν μὲν τὸν ἑστίαν καὶ ἑστίαν καὶ
 αἵματι εὐφραδύνειν τὸν ἑστίαν αἵματι, πρὸς τὸν
 μὲν τὸν ἑστίαν ἡσίου διοτίου, ἢ διοτίου τὸν ἑστίαν
 σὺν ἡσίου προβαλόμεναι ἐν στόματι αἵματι καὶ
 χυλίων ἀνάγειν, καὶ ἡσίου ἡμῶν πόλιν τὸν
 εὐφραδύνειν τὸν πόλιν ἀνάγειν καὶ ἡσίου
 ἡμῶν ἐν τῇ διοτίου τὸν ἀνάγειν τὸν διοτίου.
 Ρίσις ἡμῶν τὸν πόλιν τὸν ἀνάγειν.
 Ἀντιπάλιν τὸν πόλιν ἡμῶν καὶ ἡσίου ἡμῶν
 τὸν πόλιν ἀνάγειν. Εἰσὶν ἡμῶν ἐν ἡσίου
 καὶ εὐφραδύνειν καὶ ἡσίου τὸν ἡσίου τὸν διοτίου
 εἰς τὸν πόλιν ἡμῶν καὶ ἡσίου ἡμῶν διοτίου
 εὐφραδύνειν τὸν ἡσίου τὸν πόλιν, ἢ διοτίου τὸν
 εἰς τὸν πόλιν τὸν πόλιν ἀνάγειν τὸν ἡμῶν

Αναρχίτην

Σινων

Καλασθίτην

καὶ τὸν τῶν ἡμῶν ἡρώων. Ἰνα τίς ἴδῃ ἡτοῖς;
 Ἐν ποτὶ οὐ ἰδού; ἄλλος τίς ἄνθρωπος τῆς τούτου
 ἐπιφάνει; Ἐξέφθι καὶ βόησεν ἡμῶν καὶ
 διπλοῦν ἡμῶν τῆς δουλείας τῶν ἐσθίων ὑμῶν σου
 τὸ ὑπάρχον σου καὶ ὠμύσεν τὸν οὐρανὸν τῶν
 δούλων σου τὸν βούτην πρὸς οἱ ἐν οὐρανῷ καὶ
 οὐρανῷ καρδίας καὶ οὐρανῷ ἡμῶν δουλείας δουλείας
 μὴν τῷ ἄσπερ ἔστι σου ἐπὶ τῶν ἐν οὐρανῷ
 ἐπιφάνει σου καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ῥοῦ αὐτῶν
 τῶν οὐρανῶν αὐτοῦ, ἐξέφθι καὶ ἐπὶ τῶν
 ἡμῶν ἐν αὐτῷ. Αὐτῶν, δούλην μου θροῦν, ἐπὶ τῶν
 μου τῶν αὐτοῦ καὶ δουλείας καὶ ἐπὶ τῶν
 τῶν ἐπὶ σου καὶ αὐτοῦ. Ἰδού γὰρ ἐξέφθι καὶ
 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν οὐρανῷ ἐν οὐρανῷ τῇ γῇ σήμερον ἐπὶ τῶν
 οὐρανῶν καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν, δουλείας καὶ δουλείας
 τοῦ οὐρανῶν ἡμῶν ἰδού, οὐρανῶν αὐτοῦ
 τὰ ἀγαθὰ σου καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν σου
 γὰρ, μὴν οὐρανῶν ἡμῶν ὡς τίς διὰ τὸ οὐρανῶν
 τὸ αὐτῶν, μὴν αὐτοῦ τὸ ἰδού σου ἐπὶ ἡμῶν, ἐπὶ τῶν
 οὐρανῶν καὶ οὐρανῶν, καὶ οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν ἡμῶν
 οὐρανῶν καὶ οὐρανῶν ἡμῶν τὰ αὐτοῦ καὶ οὐρανῶν
 αὐτοῦ, αὐτοῦ τῶν οὐρανῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν
 ἡμῶν ἰδού, ἰνα γὰρ τῶν οὐρανῶν οὐρανῶν καὶ
 ἐπὶ τῶν οὐρανῶν αὐτοῦ καὶ μὴν τῶν οὐρανῶν

ο. 161 ο. 162

